

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118311440
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118311440.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y.. R. N., XX.X.XXXX X. cesta 7, XXX XX L., v zast.: JUDr. Stanislava Čagalová, Bojnická cesta 5/7, 971 01 Prievidza proti povinnému: Okresný súd Bratislava I, Záhradnícka 10, 812 44 Bratislava- Staré Mesto, IČO: 00 039 471, o vymoženie 2 424,50 EUR s príslušenstvom, vykonávanej JUDr. Evou Falisovou, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 42 263 425, takto

rozhodol:

Exekučné konanie prerušuje do právoplatného rozhodnutia o odvolaní povinného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k.: 11C 98/2009-166, zo dňa 06. 07. 2011 v konaní vedeným Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn.: 15Co 51/2019.

odôvodnenie:

1. Dňa 19. 07. 2018 bol súdu doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorým sa voči povinnému domáhal vymoženia 2424,50 EUR s príslušenstvom na podklade rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C 98/2009-166 zo dňa 06.07.2011, ktorý nadobudol vo IV. výroku (ktorým súd priznal oprávnenému odmenu vo výške 2424,50 eur zo štátnych finančných prostriedkov) v spojení s Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 4Co/502/2011 zo dňa 30. 11. 2011 právoplatnosť dňa 01. 01. 2012 a vykonateľnosť dňa 14. 01. 2012. Dňa 11.09.2018 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. Evu Falisovú, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 81105 Bratislava, identifikačné číslo: 42263425.

2. Dňa 18. 10. 2018 súdny exekútor predložil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Povinný v návrhu uviedol, že na základe doručeného upovedomenia o začatí exekúcie bolo dopytované príslušné súdne oddelenie, či bol exekučný titul doručený Okresnému súdu Bratislava I., pričom súdna tajomníčka dotknutého oddelenia povinnému oznámila, že exekučný titul povinnému nebol nikdy doručený a teda voči nemu (v časti týkajúcej sa štátnych rozpočtových prostriedkov, t.j. IV. výrok exekučného titulu) ani nenadobudol právoplatnosti. Pretože exekučný titul je na viac podľa názoru povinného nesprávny, povinný voči nemu podal dňa 27. 09. 2018 odvolanie. Doplnil, že dňa 26. 09. 2018 zároveň požiadal o zrušenie nesprávne vyznačenej právoplatnosti IV. výroku exekučného titulu a o jeho doručenie, ktorej žiadosti bolo vyhovené. Vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia je v tejto veci vedená na podklade exekučného titulu, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, v tejto exekúcii nie je možné pokračovať a preto povinný žiadal, aby súd podľa § 61l písm. d) Exekučného poriadku exekúciu v celom rozsahu zastavil.

3. Prílohu návrhu na zastavenie exekúcie tvorí aj odvolanie povinného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C 98/2009-166 zo dňa 06.07.2011 zo dňa 26. 09. 2018 Spr 744/2018. Súd z jeho obsahu zistil, že povinný včasnosť jeho podania odôvodnil tým, že tento rozsudok mu nikdy nebol doručený a preto lehota na podanie odvolania nemohla doposiaľ uplynúť. O existencii rozsudku sa povinný dozvedel až z upovedomenia o začatí exekúcie, čo potvrdzuje aj vyjadrenie súdnej tajomníčky ako aj skutočnosť, že pokyn na doručenie rozsudku súdu (s výnimkou doručenia rozsudku do učtárne

súdu po jeho právoplatnosti, ktorý pokyn nebol doposiaľ zrealizovaný) sa v spise nenachádza. Podľa § 94 ods. 4 O.s.p., ak sa má podľa rozsudku plniť z finančných prostriedkov, s ktorými hospodári súd, účastníkom konania je v tejto veci aj štát, za ktorý koná príslušný súd. Povinný poukázal na dôvodovú správu, podľa ktorej napriek tomu, že súdy vydávajú množstvo rozhodnutí, podľa ktorých sa má plniť z rozpočtových prostriedkov súdu, zákon nerieši explicitne otázku riadneho oprávneného konania v záujme štátu. Navrhovaná právna úprava tak určí postup vo všetkých veciach týkajúcich sa plnení z rozpočtových prostriedkov. Súd ďalej z odôvodnenia cituje: „V zmysle splnomocňovacieho ustanovenia upraveného v § 374 ods. 1 bude podrobný postup súdu (najmä predsedu súdu) upravený vo vyhláske MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov. Je dôležité mať vytvorený jednoduchší mechanizmus nápravy, pretože sudca nereprezentuje výkonnú, ale súdnu moc. V mene súdu koná predseda súdu.“ Keďže rozsudok v jeho IV. výroku rozhodol o povinnosti štátu plniť oprávnenému z jeho rozpočtových prostriedkov, podľa názoru povinného rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť skôr, ako bol doručený štátu, v mene ktorého koná Okresný súd Bratislava I., zastúpený predsedom súdu. Nesprávnosť rozhodnutia povinný odôvodnil podľa § 140 ods. 2 O.s.p., § 149 ods. 2 O.s.p. a § 15 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 327/2005 Z.z. v znení účinnom v čase vydania rozsudku. Povinný uvedené zákonné ustanovenia vykladá tak, že základným predpokladom, aby súd bol oprávnený rozhodnúť o trovách konania, je podľa § 15 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. to, aby oprávnená osoba spĺňala podmienky ustanovené osobitným predpisom na priznanie náhrady trov konania. Označené ustanovenie odkazuje na § 142 až 151 O.s.p. V napadnutom rozhodnutí je aplikácia ust. § 15 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. odôvodnená tým, že žalobkyňa, ktorej bol ustanovený zástupca z radov advokátov, bola v časti žalovaného nároku úspešná, čo však nie je predpokladom aplikácie ust. § 15 ods. 1 cit. zák. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie 1029,01 eur s príslušenstvom, pričom žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie 235,67 eur s príslušenstvom. O trovách konania súd v III. výroku rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal. Žalobkyni potom nevznikol nárok na náhradu trov konania a preto neboli splnené podmienky ustanovené osobitným predpisom na priznanie náhrady ustanovenému zástupcovi z radov advokátov. Z uvedených dôvodov súd nemal právomoc rozhodovať o trovách/ odmene ustanoveného advokáta a táto právomoc patrila v súlade s § 15 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z.z. Centru právnej pomoci. Z uvedených dôvodov sa povinný podaným odvolaním domáha, aby odvolací súd napadnutý výrok zrušil konštatujúc, že v danom prípade nie je daný ani dôvod na vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Podľa pripojenej žiadosti o zrušenie vyznačenej právoplatnosti zo dňa 26. 09. 2018 predsedníčka Okresného súdu Bratislava I. ako jeho štatutárny zástupca požiadala povinného v konaní vedenom pod sp. zn. 11C 98/2009 o zrušenie nesprávne vyznačenej právoplatnosti vo IV. výroku exekučného titulu.

5. Z exekučného titulu predloženého zo strany povinného vyplýva, že tento vo výroku IV. doposiaľ právoplatnosť ani vykonateľnosť nenadobudol. Ďalej povinný exekučnému súdu predložil aj rozhodnutie označené ako prvopis, kde je uvedené „p.p. v časti I., II., III., V. dňa 25. 08. 2011 zrušené“ s dátumovou pečiatkou 27. 09. 2018 a pripojeným nečitateľným podpisom.

6. Oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že návrh povinného považuje za účelový a s jeho obsahom nesúhlasí. Podľa jeho názoru sa tvrdenia povinného nezakladajú na pravde. Ako vyplýva z odôvodnenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie, tento podanie návrhu odôvodnil tým, že výrok IV. exekučného titulu, ktorý bol podkladom pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie, mal nesprávne vyznačenú právoplatnosť, resp. právoplatnosť doposiaľ nenadobudol, pretože nebol povinnému nikdy doručený. Podľa názoru oprávneného tento argument nemôže obstáť. Ako vyplýva zo samotného exekučného titulu, tento bol vynesenej Okresným súdom Bratislava I v mene Slovenskej republiky. Na základe tejto skutočnosti nie je potrebné doručovať exekučný titul štátu, keďže tento sám uvedené rozhodnutie vydal a o jeho znení ako aj o povinnosti v ňom uloženej mal vedomosť. Štát v tejto veci rozhodol ako správny orgán, nezastával postavenie účastníka konania. Ustanovenie § 94 ods. 4 O.s.p. bolo zaradené do tohto predpisu pre prípady, kedy účastníkom má byť konkrétny sudca so svojimi peňažnými alebo mzdovými nárokmi, s ktorými hospodári súd, na ktorom je tento sudca funkčne zaradený. Z tohto dôvodu bola právoplatnosť na exekučnom titule vyznačená správne a na podané odvolanie povinného je nutné nahliadať ako na podané oneskorene. Okresný súd Bratislava I. požiadal seba samého o zrušenie nesprávne vyznačenej doložky právoplatnosti výroku IV. pre jeho nedoručenie, na základe čoho bolo jeho žiadosti vyhovené. Pritom vyhovaniu tejto žiadosti nepredchádzalo rozhodnutie či vyjadrenie kompetentného orgánu, z ktorého by vyplývalo

vysvetlenie, prečo sa právoplatnosť tohto výroku ruší, a ani tomu nepredchádzalo žiadne konanie, v rámci ktorého by sa k tomuto stavu mohol vyjadriť oprávnený. Doplnil, že povinný popiera 50 ročnú prax pri vyplácaní odmeny ustanovenému advokátovi zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Podľa jeho názoru je absurdné, aby oprávnenému nebola priznaná odmena za vykonanú prácu, ku ktorej si ho sám povinný objednal, ktorej cenu sám povinný určil a to len preto, že si sám sebe nedoručil toto rozhodnutie. Zdôraznil, že ani Krajský súd v Bratislave nepovažoval rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. vo výroku IV. za nesprávne, keďže ho potvrdil s tým, že prvostupňovému súdu nevytkol žiadne vady konania, ktoré aktuálne namieta povinný. Pokiaľ by tento rozsudok nebol povinnému doručený, nemohol ani krajský súd vo vzťahu k spornému výroku pristúpiť k jeho preskúmaniu. Žiadal preto, aby exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný, alternatívne aby prerušil exekučné konanie do právoplatného rozhodnutia o podanom odvolaní Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26. 09. 2018. Pokiaľ by súd návrhu povinného vyhovel, oprávnený si voči povinnému uplatnil nárok na náhradu exekučného konania, nakoľko jeho zastavenie možno pričítať konaniu povinného. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že povinného opakovane vyzval na dobrovoľné uhradenie dlhu, povinný však na výzvy oprávneného nereagoval a námietky proti exekučnému titulu vzniesol až v priebehu exekučného konania.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

9. V reakcii na námietky povinného súd na úvod pripomína, že vykonateľnosť (v jednote oboch jej stránok, materiálnej aj formálnej) je možné stotožniť s vlastnosťou exekučného titulu, ktorá ho robí spôsobilým na výkon exekúcie. Ak je podkladom pre výkon exekúcie rozhodnutie súdu podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd pri posúdení jeho vykonateľnosti vychádza z potvrdenia o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorým exekučný titul opatrí súd, ktorý rozhodoval ako súd prvého stupňa (§ 46 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku). Pre úplnosť je potrebné dodať, že konštatované potvrdenie nemá povahu rozhodnutia, ktorým by bol exekučný súd viazaný. Preto si exekučný súd môže sám posúdiť otázku právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a vykonať potrebné šetrenia v prípade, ak na podklade obrany povinného proti exekúcii vyvstanú pochybnosti o správnosti ich vyznačenia na predloženom exekučnom titule.

10. Súd z podaní účastníkov konania zistil, že na Krajskom súde v Bratislave prebieha konanie vo veci odvolania povinného proti predloženému exekučnému titulu. Porovnaním dôvodov, pre ktoré povinný žiada exekúciu ako neprípustnú zastaviť a dôvodov, pre ktoré podal odvolanie proti exekučnému titulu, súd dospel záveru, že otázky, ktoré je povinný vyriešiť odvolací súd pred rozhodnutím o odvolaní povinného, a to najmä včasnosť podaného odvolania v spojení s posúdením správnosti postupu súdu prvého stupňa pri doručovaní exekučného titulu povinnému, je povinný v záujme spravodlivého rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyriešiť aj exekučný súd. Vo svojich dôsledkoch má zodpovedanie týchto otázok vplyv na posúdenie spôsobilosti exekučného titulu tvoriť podklad pre výkon exekúcie. Aj napriek skutočnosti, že súd v exekučnom konaní je oprávnený sám preskúmať právoplatnosť a vykonateľnosť podkladového rozhodnutia, súd vzhľadom na špecifické okolnosti posudzovaného prípadu o tejto otázke nerozhodol v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že je žiadúce, aby vyčkal na výsledky konania o odvolaní povinného voči exekučnému titulu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že civilný proces regulovaný normami civilného procesného práva sa vnútorne stratifikuje na konanie základné (nachádzacie) a konanie vykonávacie (exekučné). Je potom logické, že vykonávaciemu konaniu predchádza konanie nachádzacie, teda aj odvolacie konanie. Na viac v danom prípade môže nastať situácia, že vzniknú dve protichodné rozhodnutia týkajúce sa tej istej veci, čo by bolo v hrubom rozpore s princípom právnej istoty. V tejto súvislosti súd uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS“) v rámci svojej rozhodovacej činnosti viackrát vyslovil, že k základným znakom právneho štátu patrí aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Odlišná rozhodovacia činnosť exekučného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej situácie, pokiaľ ju nemožno

objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05) a mohla by viesť ešte k väčšiemu prehĺbeniu právnej neistoty účastníkov konania. V posudzovanom prípade je možné dôvodne očakávať, že konanie na odvolacom súde tvoriace súčasť základného (nachádzacieho) konania, prípadne dôkazné prostriedky, ktoré budú v jeho priebehu predložené a vykonané, môžu podstatne ovplyvniť aj výsledok konania exekučného súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, prípadne postoj účastníkov konania k prebiehajúcej exekúcii. Súd pre úplnosť dodáva, že celý spisový materiál Okresného súdu Bratislava I. k sp. zn. 11C/98/2009 sa nachádza na Krajskom súde v Bratislave, čo znemožňuje súdu sa s jeho obsahom oboznámiť.

11. Súd záverom dopĺňa, že súčasná právna úprava nevyklučuje v exekučnom konaní využiť inštitút prerušenia konania. Takáto možnosť bola neprípustná v zmysle § 36 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení platnom do 31.03.2017, v dôsledku čoho sú závery súdov o nemožnosti takéhoto postupu spred 01.04.2017 nepoužiteľné (napr. rozh. ÚS SR I. ÚS 218/2013 zo dňa 10.07.2013). Z tohto dôvodu podľa názoru súdu aj v exekučnom konaní možno s poukazom na § 200 Ex. por. popri odklade exekúcie, o ktorom rozhoduje súdny exekútor (§ 61h Ex. por.), rozhodnúť o prerušení konania v zmysle Civilného sporového poriadku.

12. Na základe vyššie zistených skutočností a výkladu súvisiacich zákonných ustanovení vo vzťahu k osobitným okolnostiam prípadu súd exekúciu prerušil, a to až do právoplatného skončenia konania o odvolaní povinného proti exekučnému titulu tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie na Okresnom súde Banská Bystrica, a to v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.